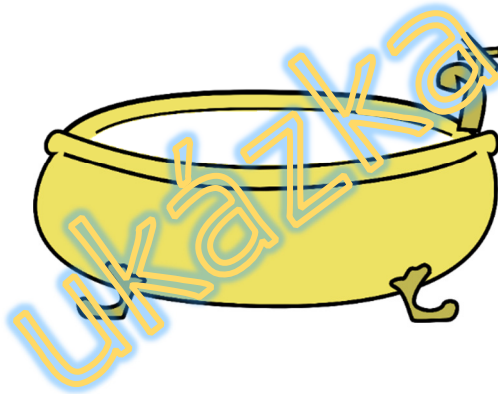


# HÁDANKY

DO VANY



PROSEBNICÍM VYHOVĚL OLDŘICH HLAVÁČEK

Oldřich Hlaváček  
HÁDANKY DO VANY

Věnováno  
Rozárce a Medulce  
a všem dalším zvědavým

Bylo, nebylo, v jedné vesničce nedaleko města bydlela dvě děvčátka. Jak se jmenovala? Počkejte, ta jejich jména voněla jako nějaké kytičky... Už vím. Ta starší byla Rozárka, ta mladší Medulka.

Jednou jsem byl u nich na návštěvě a slyšel, že když se před spaním koupou ve vaně, dávají si s rodiči hádanky. „Neznáš nějakou? Už nám docházejí.“ Copak já, že bych si pamatoval nějakou hádanku! „Neznám, ale poohlédnu se po nějakých,“ slíbil jsem.

A jak se tak doma ohlížím, jestli nějakou neuvidím, objevila se první: „Napiš mě, prosím, chtěla bych udělat radost dětem. Prosím! Chtěla bych je

rozesmát nebo pošimrat na nožce, když se od samého přemýšlení zamračí. Prosím...“

Tak jsem ji napsal. Mezi hádankami se to rozkřiklo a začaly chodit další.

Posílám je k vám, děti, a věřím, že si každý najde nějakou, která bude ta pravá smací nebo šimrací.

Váš Olda



Šimráš mě chvílku v dlani,  
teď zlehka neseš sedm puntíků.  
Než roztáhneš křídla, smím šeptat přání,  
schováš se zatím v záhybu na triku.

Když chci se dívat na tebe,  
jsi na to moc blízko.  
Slunce tě nepálí, mráz nezebe,  
nevadí ti ani můj veselý výskot.

Vozíš se na víčku nahoru a dolů,  
jak na bláznivém tobogánu.  
Co zajímá nás, na to mrknem☺spolu.  
Večer dáš oko spát,  
budíš se s ním v ránu.

Hostí ve dne Slunce a v noci Měsíček.  
Nikde nekončí ani nezačíná.  
V noci je hvězdné, jak louka plná kytíček,  
člověk prosebně k němu ruce spíná.

Někdy je jak šmolka,  
jindy se trochu mračí.  
Každíčký kluk ho zná i každá holka  
ten rád má na něm obláčky  
a ta zas duhu radši.



Pět strážců hlídá dlaň plnou řek a potoků.  
Čtyři rovní v čele a jeden menší stranou.  
Ten ukazuje,  
ten střed si hlídá,  
ten prsten nosí,  
ten uklánět se umí hodně do boku.  
Ten maličký projde snadno do přiběhu  
branou.

Umí se převlékat do mnohých šatů,  
umí studit i hřát.

Umí být průzračná i schovávat se v blátu,  
umí padat z výšky a z vloček se smát.

Umí být tvrdá jako kámen,  
umí být drobnou slzičkou,  
uctivě se uklání před ní plamen,  
umí být slaná i sladká maličko.

Vylétá do světa, aby ho zdobil,  
zkouší, jak sluší mu barvy květů.  
Tu a tam zastaví, aby s květem pobyl,  
sosáčkem ochutná, pak vypráví to světu.

## MOŽNÉ ODPOVĚDI

1	beruška	12	kartáček
2	řasa	13	tkanička
3	nebe	14	vítr
4	ruka	15	klika
5	voda	16	svíčka
6	motýl	17	krtek
7	dům	18	stopa
8	sen	19	pavouk
9	prababička	20	zlatohlávek
10	čmelák	21	ježek
11	odraz	22	ucho





... a už t'ukají další. Ale nejdřív počkám, jestli se ty první dětem a jejich průvodcům líbily.

Přeji všem hravé dny...

Oldřich Hlaváček  
HÁDANKY DO VANY  
© Rosice, 2024